

Esterházy Művészeti Díj 2017

Kiállítás a díjra
jelöltek válogatott
műveiből

Ludwig Múzeum –
Kortárs Művészeti Múzeum,
2017. december 15. – 2018. január 14.

A 2009-ben megalapított Esterházy Művészeti Díj célja a fiatal, tehetséges magyar művészek felkarolása és a nemzetközi párbeszéd támogatása. Az egyenként 5000 euróval jutalmazott díjat kétevente, minimum kettő és maximum három 45 év alatti magyar festőművésznek ítéli oda a független szakmai zsűri. Idén ötödik alkalommal osztják ki, a független szakmai zsűri 266 pályázóból választhatta ki a második fordulóba továbbjutó 21 művészt, akiknek válogatott műveiből nyílik most kiállítás a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeumban. Arról, hogy idén kik kapják meg a díjat, december 10-én születik döntés, az eredményt december 14-én hirdetik ki.

A díjra jelölt művészek: Albert Ádám, Bernáth Dániel, Dobokay Máté, Ember Sári, Ezer Ákos, Fridvalszki Márk, Galambos Áron, Keresztes Zsófia, Kiss Adrian, Kokesch Ádám, Koós Gábor, Kristóf Gábor, Kútvolgyi-Szabó Áron, Molnár Zsolt, Nagy Imre, Pintér Gábor, Puklus Péter, Schweger Zsófia, Szentesi Csaba, Utcai Dávid, Zuzana Zurbolová.

foró: Kerekes Zoltán

Az Esterházy Művészeti Díj 2015-ös kiállításának enteriőrje a Magyar Nemzeti Múzeumban

Sotoportego Péntek Orsolya kiállítása

RS9 Színház, Vallai kert,
2017. december 5. –

Péntek Orsolya képzőművész-író a *Velence-sorozatát* és a *Portugál-sorozatát* állítja ki. A kiállítás címe Velencére utal: a sotoportego helyi nyelven azokat a szűk átjárókat jelenti, amelyeken a vízre épült város épülettömbjei alatt közlekedni lehet, amelyek adott esetben egy teljesen más arculatú városrészbe vezetnek, átvitt értelemben pedig a világ folyamatos változására utal. Velence: labirintus. Ha sikerül az átjárókat megtalálni, akkor azonban, ahogy az idők közt a mélyebbre-magasabbra jutás, a teljesen különböző városarculatok közti átjárás is sikerülhet. A képsorozatban az egyes, klasszikus olajtechnikával készült vásznak egyszerre lenyomatai a város egy-egy pontjának, ugyanakkor, ahogy maga Velence, egy nagyobb tér-idő struktúrában egy nagyobb képpé épülnek össze. Az egyes képekből összeálló kompozíció elemei az idők során nem maradnak egyben, ugyanakkor bármikor kiegészíthetők további elemekkel – tehát nem maga a műalkotás, hanem a műalkotás koncepciója állandó.

PÉNTÉK ORSOLYA: *Velence*, 2017,
olaj, vászon, 75x58 cm

A titkos szenvedély Vivian Maier fotói

Magyar Fotográfusok Háza –
Mai Manó Ház,
2018. január 7-ig

John Maloof történész 2007-ben egy chicagói aukciós ház árverésén bukkant rá egy jelöletlen, temérdek negatívot tartalmazó dobozra, s ezzel felfedezte Vivian Maier (1926–2009), a 20. század egyik kiváló „utcai fényképészét”. Személyes érdeklődése szorgos kutatómunkává alakult, s az évek során feltárta a több mint kétezer tekercs filmből, háromezer nyomtatból és több mint százezer negatívból álló hagyatékot, amelynek nagy részét Maier valószínűleg sosem mutatta meg senkinek. Az egyébként gyereklányként dolgozó fotóst különösen érdekelte az őt körülvevő világ: 1950 körül kezdett el fényképezni, és egészen a 90-es évek végéig fotózott. Lencséjének fókuszában ugyanúgy felbukkantak az utcán játszó gyerekek, a dolgoz mindennapjaikat végző férfiak és nők, a szerelmespárok, mint az afrikai-amerikai közösség életének egy-egy pillanata.

A Mai Manó Ház kiállításával a Vivian Maier-titok megfejtését szeretné segíteni. A Vivian Maier fotográfiai örökségének egy részét gondozó New York-i Howard Greenberg Gallery külön a magyar tárlat számára állította össze a most látható hetvenöt fekete-fehér és színes fényképből álló anyagot, amely folytatása és egyben kiegészítése az öt évvel ezelőtt szintén a Mai Manó Házban bemutatott, hatalmas sikerrel futott tárlatnak.

VIVIAN MAIER: *Cím nélkül*, 1978

© Vivian Maier/Maloof Collection, Courtesy Howard Greenberg Gallery, New York

Keretek között

A 60-as évek
művészete
Magyarországon

Magyar Nemzeti Galéria, 2017.
november 17. – 2018. február 18.

A Magyar Nemzeti Galéria *Keretek között* című kiállítása az első tárlat, amely átfogó képet ad az 1958 és 1968 közötti évtized művészetéről. A mintegy 350 mű – festmények, szobrok, grafikák, könyvek, plakátok, valamint iparművészeti alkotások – jelentős része nem állandó kiállítási anyag, köztük számos alkotást a múzeumba kerülése óta eltelt öt-hat évtizedben még soha nem láthatott a közönség.

A kiállítás két meghatározó történelmi esemény közötti időszak művészetét tekinti át: az 1956-os forradalom utáni konszolidáció éveitől az 1968-as prágai tavaszig. Ekkor jött létre a kultúrára vonatkozó kategóriarendszer, a „Három T”, vagyis a művek tiltott, türt és támogatott kategóriák szerinti minősítése, amely a művészeti eseményeket, kiállításokat és a könyvkiadást is befolyásolta. A tárlat bemutatja, hogy a tiltott témák (1956, a szovjet megszállás, a rendszer diktatórikus jellege) által kirajzolt politikai „keretek” ellenére a művészek számtalan alkotómóddal kísérleteztek, hogy az 1956 utáni illúzióvesztett időszakban is megtalálják a korszerű művészi kifejezés „keretek között” maradó formáit.

Ötvözet

XIII. Dunaújvárosi
Acélszobrász
Alkotótelep

Kortárs Művészeti Intézet,
Dunaújváros, 2017. december 15. –
2018. január 12.

Tizenhét év szünet után idén novemberben folytatódik az 1974-ben indult acélszobrász alkotótelep Dunaújvárosban, a Dunai Vasműben. A Duna-ferr-Art Alapítvány kuratóriuma Gosztola Kitti, Kaszás Tamás és Szalay Péter képzőművészeket kérte fel az alkotótelepen való részvételre. A helyi szimpóziumi hagyományt követve ezúttal sincs előre kijelölt tematika. November közepétől három héten át a megadott technológiai keretek között a művészek 3-3 alkotást készítenek a gyár szakembereinek közreműködésével az öntődében, a lakatos- és a kovácsüzemben. A munkafolyamat dokumentációját és az elkészült műveket a dunaújvárosi Kortárs Művészeti Intézet december 15-én, pénteken 18 órakor nyíló kiállításán tekintheti meg a közönség. Január elején a művészek tárlatvezetést tartanak, és beszámolnak a gyárban szerzett tapasztalataikról, élményeiről. Az alkotótelep és a tárlat fő támogatói a Dunai Vasmű mellett a Nemzeti Kulturális Alap, a Magyar Vas- és Acélpári Egyesülés, valamint Dunaújváros Megyei Jogi Város Önkormányzata.

Paratusspiritus manuatum / Fehér szél

Széljegyzetek a
Ploubuter Parkból

Capa Központ – Project Room,
2017. december 11. – 2018. január 29.;
LABOR,
2017. december 18–31.

A szelek talányos szerzetek. Nem láthatók, nem tapinthatók, és csak azt hallhatjuk, amit mozgásuk kelt. Fújhatnak, hozva északi hideget, forróságot délről, vihart nyugatról vagy langyos esőt keletről, de van, hogy szinte meg se moccannak, csak rekken a levegő. Miként volnának hát ki- vagy megismerhetők? Koronczai Endre képzőművész sok éve dolgozik a levegő furcsa áramlásaival, afféle modern Aioloszként, finom hártya-rétegek közé bújtatva, terelve próbálja szelídíteni, őrizni, majd szabadon engedni őket. A kis zsákok életre kelnek, felfúvódnak, s elernyednek a természet rendje szerint. Formát öltenek, alakzatokat vesznek fel, miáltal az egyedek csoportosíthatókká, osztályozható rendekbe sorolhatókká válnak. A folyamatosan bővülő *Ploubuter Park* egy kísérleti terep, mely lehetőséget ad a vizsgálódásra.

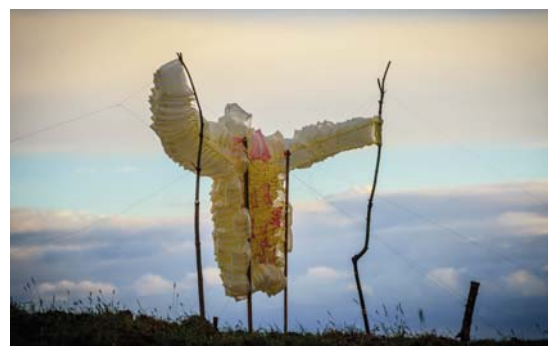
A Ploubuter Parkban a szél különféle hatásainak megfigyeléseire van lehetőségünk. A két párhuzamos kiállítás egyszerre, de ellentétes nézőpontból ír széljegyzeteket a jelenség mellé. A *Paratusspiritus manuatum (Háztáji lélekeltetés)* című kiállítás az OpenAir installációkról készült foto- és videoanyagból mutat be egy szűk válogatást, a kamarakiallításán látható festménysorozaton keresztül viszont átlépünk egy másik médiumba, és arra tehetünk kísérletet, hogy a festészet leghagyományosabb eszközeinek segítségével közelebb tudunk-e kerülni a szél természetének megértéséhez.

GYÉMÁNT LÁSZLÓ: *Építkezés*, 1965,
olaj, farost, 93×140 cm

KASZÁS TAMÁS, GOSZTOLA KITTI és
SZALAY PÉTER

KORONCZAI ENDRE: *Ploubuter Park*, OpenAir
installációk (részlet) 2010–2017